

Tomte nr 12

Gammel Engkultiv.

1 Her paa gaarden hadde vi navn
paa dei forskjellige Engstykker, saasom
Tasken, Tiansken, Slarsken sin
hadde navn paa dei forskjellige plasser
baade heime, og i Bihagen, og fjellet,
Kåid hadde so meininger Langhøy og
Stühøy

2 Rydning

Rydningen foregav efter at waarimo
er udført (Ablagt) sin brigitte Rive
og rakk med haandrive laus og kvister
og plaserde dem helt paa et passende
sted var man kunne brende dem og
Steiner som var gode at faa og
sag man og og bar dem til et passende
sted. 3 Masevassens eng.

Det blei sængelig lite jart for
Masegrødde ukse, hadde en staldjokke
som fik dei det, men gjædselen
jik for det meste til Akeren
og Kunst hevd, var ikke at faa her
grasfrø sankede man og i loden
og kænghe med allegg, om saadan faul
sted. 4 Myr og vassjuk jord.
ya sin brukka og spa en grænd
veite, den var ogsaa.

5 Gjædsling

Nei man brukte ikke et gjædsle
utskallen, hadde man noget tilbade
efter Akeren hadde faat sit blei
de Kjørt og spreit ut over dei

20
beste ekrene, dette brugtes her
i Stordalen før 1890.

6) Koyet paa saadanne gjædsled
Økser kaldes for Langhåi og hadde
en sær plass i løø.

7) Det kan sentses det er ofte at
der forekommer navn paa Eng
nærm om løø som benævnes med
Sijjo. ja det forekom ofte at
som en veiter blei optat for at lede
vandet ind over marken.

8) Gjædslingen foregik om vaaren
men paa tungvinte knett blei gjædselen
kjært ut paa vinterfærd og lagt
i store Dyrnger, laget som store sæder
og en brugte en dertil arbeidet.

Måske, med bind i Trind
hvori dillerne er bøl for veinded. Måske
var sents i omkjen for at den skulle
rumme mere, for at sprede Kollingen
havde en en hjemmarbeidet Møllinggræis
den var av Ask dei tre bindene var
firkantet. og en jernhyle i mere
enden for at den skulle vere kvasere
i bruk. (Det var et tungt redskap)

Græisa jæk ut av bruk. da dei
nærmende mødet kom i omkring 1880

Møllerenen. bruktes at omalle gjædsningen
som en baade paa Øker og Eng det
var og saa et tungt redskap, da det
var som regel Kvindfolk arbeid.

Men kvindene i den gamle tiden
var ikke red for at ha et sakk.

9 Gamal Engkultúr

9a Sauerna far gao þao báen
og beita hjemma þao báen þe man
ar báer. Sam finnur stóð saasmark
der er tilstrekkelig mat i utmarken
med hensyn til Beikningu er det vel
lítil háy.

10 Det er desuinn ekki arlagt einu
har en lítil háy þao slíppur man
vel þao beita. Hvar man ekki har nöðfar
at ka av (Skavung) Beikung)

11 Nei utmarken er við at det
blí ekki mögile gart med det
efterlatte

12 Her er en det sam har Seumark
var Kreatur sérleg Melkngjör og
Kalmur. der var byggd þao passande
pladsur far at mögile gjöra det
efterlatte.

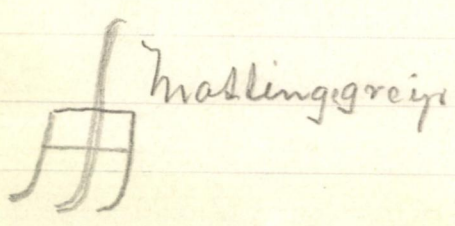
13 Þao var gard var der Kvíen et
eindgjerdet utmarkstykke som
Kyrren blev samtel þe var Kveld
og utskipt am margum efter melkning. Kv. 10
Kvíen var nedlagt þe fella beita
her þao garden 1893 y. g. har ekki
hárl mögile sers am Kvíen y. g. har
hengt mögile at det var en samlingaplas
far Melkning Nr 14-15-16-17-18 usgör

19 Kví er et indgjerdet Markstykke
Taaq er vel Bárabaag, sam ein brukar
at bera báer þao Ryggum. Gðál er
en samlingaplas far Kreatur. Þao
Fjeldstálen er allid et lítil indgjerdet
Kví, hvar Sauerna bli dreut ind

for matta og blei mekket kald og
margin

So saa var Fjeldstøl var ikke mere
indgjerdet en Sænkning.

Det var for lang besværlig at
gjøre nytte som sloukkeland
Fjeldet benyttes ikke mere her
som Stælsdrift da det er saa
uansæligt om Budeier

Kord. Etne

I samarbeid med

KULTURGEOGRAFISK REGISTRERING
PÅ VESTLANDET

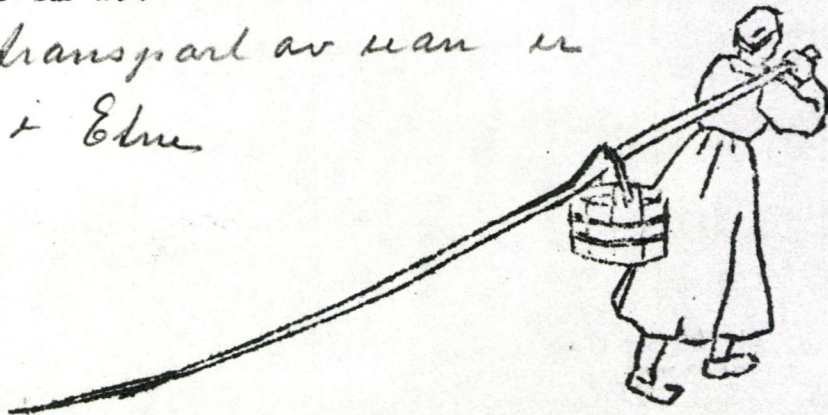
NORSK ETNO OG ISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKEHUSEL
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan vore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over skuldra, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampa over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det ?

*Denne transport av vann er
kjent i Etne*

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka
fiskebein og fiskehovud til brensel ? *Her er ut med nok*
Har ein bruka kumøkk til brensel ? *ikke her*

Samuel Løvås